

GEORGIUS

časopis farnosti Bobrovec

Obsah

- 1 Cesta pokoja
- 2 Božský súd
- 2 V súvislosti
- 3 Črty teológie ikony
- 4 Modlitby matiek
- 5 Spomínajme
- 6 Omša na Vápenici
- 6 Biskupská vizitácia
- 7 Púť ružencových bratstiev
- 9 Janko Silan, s nádejou...
- 9 Misionári v Bobrovci
- 10 Práce v kostole v Trstenom
- 11 Duo Sanctus

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bobrovec.
Redaktori: Michal Marlenga, Martina Lisá, Martina Lehotská, Martin Brziak, Miroslava Triznová, Milan Hitka.

Cenzor: Michal Marlenga
Jazyková úprava: Martina Lehotská.
Grafická úprava: MM.

Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup. BÚ Spišská Kapitula - Spišské Podhradie 29. 4. 2014. Prot. č. 789/14.

Adresa redakcie: bobrovec@kapitula.sk
Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátkeho príspevkov.

GEORGIUS

foto: panoramio.com

Cesta pokoja

Boh, Ježiš Kristus, Svetlo sveta prichádza, hľa, už je pred dvermi, jeho príchod je blízko. Prichádza ako „Vychádzajúci z výsosti, aby zažiaril tým, čo sedia vo tme a v tône smrti, a aby naše kroky upriamil na cestu pokoja.“

Pokoj je jedným z darov Ducha Svätého. Mimoriadnych darov. Aby sme ho boli schopní prijať, musíme sa na to pripraviť. Pred Vianocami máme na to celý advent, takmer štyri týždne. V podstate, celý advent je cestou pokoja, či cestou k pokoju Vianoc. Je to cesta hľadania Boha, hľadania seba aj prostredníctvom predsavzatí, ktoré si zvykneme dávať v advente.

Cesta pokoja je zároveň cesta pokánia, zmierenia sa s Bohom i ľuďmi. Len ten môže prežívať radostné a pokojné sviatky, kto má pokoj a radosť v srdci. Tento pokoj nám nedajú ani vianočné piesne, ani stromček, ani množstvo darčiekov. Hoci aj to patrí samozrejme k Vianociam. Tento pokoj nám daruje jedine Boh. Boh, ktorý prichádza.

Prežime nastávajúce obdobie aj v modlitbe. Nedajme sa strhnúť prílišnou prácou a nervozitou pri príprave Vianoc. Prežime ho viac ako spoločenstvo lásky so svojimi blízkymi. Budme štedrý na skutky lásky.

Prajem Vám, milí čitatelia, nech svetlo žiariace z betlehemských jaslí osvecuje vaše životy, nech vám svieti na vašu životnú púť. Nech vám dá Ten novonarodený Spasiteľ odvahu a silu niesť toto svetlo tým, ktorí ho najviac potrebujú.

A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápatosť, uchráni naše srdcia a naše mysle v Kristovi Ježišovi.

Michal Marlenga

Božský súd

Bol raz jeden chlapec a dievčatko. Išli spolu na prechádzku a chlapec bol na dievčatko zlý, lebo bolo mladšie. Dievčatko utiekalo ku krížu, ktorý zbadalo na lúke. Chlapček na ňu zvolal: „Kde zase bežíš, Anča, zase si zbadala kríž? Okamžite sa vráť!“ Dievčatko ho neposlúchlo a stále bežalo. Keď dobehlo ku krížu, kľaklo si a začalo sa modliť: „Pane, daj, aby sa Janičko polepšil....Amen.“

Janičko to začul, rozbehol sa k Aničke a kričal: „Ty jedna, hlúpa hus. Ja že som zlý? Sa pozri na seba!“ Anička sa ho bála, a preto bola ticho. V tom sa z oblohy ozval hromový hlas: „Jano! Povedz mi, kto si myslíš, že je Boh?“ Jano povie: „Hmm, nič také nepoznám, poznám iba diabla!“ Bojazlivá Anička padne na kolená a začne prosiť Pána Boha: „Pane, odpusť mu, nevie čo vraví.“ Pán sa obráti k Aničke a povie: „A ty si myslíš, kto je Boh?“ A Anička začne spievať: „Pane, ktorý bývaš nad nami a meno máš nad všetkými menami...“ Keď dospieva, povie: „Boh je všemohúci, mocný, milosrdný...“ Keď dopovie všetky vlastnosti Boha, Janko skričí: „Anička, prečo...?“ Chcel ešte dopovedať, ale v tom sa z neba ozval veľký tresk a z Janka bol zrazu čert a z Aničky krásny anjel. Boh schytil Janka a šup, chcel ho strčiť do pekla, ale Anička začala Pána prosiť: „Pane, prosím, ušetri ho.“ A Boh povedal: „Dobre, Janko, máš šťastie, že Anička sa za teba modlila každý večer. Zmilujem sa. A preto Ti udeľujem tento trest, ak spavíš jeden ťažký hriech, príde si po teba sám Lucifer! A nezabudni, každý večer si spytuj svedomie!“ Anička poďakuje Bohu, že sa zmiloval a povie: „Janko, budem tvojim strážnym anjelom.“ Boh sa obráti na Aničku, položí Janka na zem a povie: „Anička, tu je kľúč od raja, zaslúžiš si ho. Zanes Janka domov, a potom sa vráť.“ Anička po rokoch stále dávala na Janka pozor a Jankovi sa podarilo dostať sa do neba. Koniec.

Andrejka Rothová a Katka Ošková

V súvislosti...

foto: farnostoravskapolhora.sk

V našej farnosti sa vydáva časopis Georgius. Doposiaľ niečo také v našej farnosti nebolo, a už je.

Za kňaza do našej farnosti bol poslaný d.p. Michal Marlenga. Má nás rád a veľakrát nám to dal aj znáť. Svoj čas venuje aj vydávaniu tohto časopisu.

Rádio Lumen prinieslo reláciu Lupa, v ktorej bola predstavená naša farnosť. V relácii zaznelo veľa slov o našej farnosti. Farár rozprával o nás veľmi pekne. Naš farár svoju sympatiu voči Bobrovčanom preukázal aj tým, že dal tip našim dôchodcom ísť na Oravu. Na Orave sme navštívili jeho predchodcu Petra Bolibrucha. Ten teraz slúži v Rabči. Rabča je susedná obec Oravskej Polhory, rodnej obce nášho kňaza. V Oravskej Polhore sme navštívili aj rodičov nášho kňaza, ktorí nás pohostili. Navštívili sme aj kostol. V kostole majú viacero relikvií. To sa tak ľahko nevidí. Bolo to úžasné.

V súvislosti s kostolom v Oravskej Polhore mám aj tento zážitok. Vedel som, že v Oravskej Polhore majú nový kostol. Pred tromi rokmi som prechádzal touto dedinou. Spýtal som sa jedného chlapca, kde majú ten nový kostol. Chlapec zostal zaskočený tým, aký nový kostol mám na mysli. Chlapec povedal, že majú len tento kostol na kopci. No a vysvetlenie je takéto. Kostol má toľko rokov ako tento chlapec. V mojom autoatlase bol zaznačený ako nový kostol. No pre domácich je to už súčasť ich obce najmenej tých 15-18 rokov, čo tam stojí.

Tyľko po Guralsky.

Milan Hitka

foto: panoramio.com

Črty teológie ikony

foto: katpedia.cz

Pokračovanie z minulého čísla.

Ikony vytvorené jednotlivými ľuďmi, školami, či dielňami v rôznych časových obdobiach a na rôznych územiach niesli formálne osobitosti, rozdiely, no vždy rešpektovali tradíciou odovzdávané vzory a určité ustálené, nemenné prvky. Tak sa do 6. storočia postupne definitívne sformovala aj podoba postavy Ježiša Krista, ktorá je na ikonách zobrazovaná dodnes. Od mladého elegantného muža s jemnou tvárou bez fúzov a s krátkymi vlasmi (tzv. helenistický typ Krista), s ktorým sme sa mohli stretnúť už v katakombách, sa postupne prechádza k dospelému vznešenému mužovi s tmavou bradou, dlhými vlasmi, tmavými očami a často s prísnyim výrazom v tvári (tzv. sýrsky typ Krista). Dospelý Ježiš najčastejšie sedí na tróne, v ľavej ruke drží knihu, pravá je zdvihnutá v žehnajúcim geste. Tento typ zobrazenia Krista sa označuje pojmom Pantokrator - Vševládca. Podobne sa vytvorila aj ustálená podoba postavy dieťaťa Ježiša, Bohorodičky, svätých, či nebeských bytostí. Pri jednotlivých vyobrazeniach či už Pantokratora alebo iných postáv sa stretne s rôznymi zmenami v detailoch, vo vzhľade, a podobne, no základná starobylá forma, základné črty zostávajú nezmenené. Aj keď sa po šiestom storočí spracovávali úplne

nové ikonografické obsahové témy (napr. zo života svätých, ktorí žili v 10. storočí), vždy sa tieto spracovania pridrižovali už existujúcich zásad a pravidiel formálneho vyobrazenia.

Vonkajšia, umelecká stránka ikony teda bola do šiesteho storočia sformovaná. Ikona však má popri umeleckom aj ďalší veľmi dôležitý rozmer - rozmer teologický. Teológia ikony bola vytváraná predovšetkým v období tzv. ikonoklazmu. V ikonoklastických bojoch medzi sebou bojovali a polemizovali tí, ktorí ikony uctievali a bránili - tzv. ikonoduli a tí, ktorí ikony odmietali a ničili ako zlé - tzv. ikonoklasti. Ikonoklastický boj prebiehal v dvoch obdobiach - prvé ikonoklastické obdobie trvalo od roku 730 do roku 787 a druhé obdobie od roku 814 do roku 842 - a skončil definitívnym víťazstvom ikon a ich uctievačov. Tento dlhý časový úsek v sebe zahŕňa nenávratné straty a bolestné rozdelenie. Ikonoklazmus si vyžiadal mnoho ľudských obetí a počas ikonoklazmu bolo zničených množstvo hodnotných umeleckých diel, medzi iným aj ikon. Nesmierne smutným je fakt, že v tomto boji proti sebe stáli synovia jedného tela - cirkvi. V týchto ťažkých podmienkach sa postupne rodilo učenie o teologickej až mystickej podstate ikony.

Obe strany - ikonoklasti i ikonoduli - prichádzali s rôznymi argumentmi. Ikonoklasti odmietali zobrazovanie Boha a svätých a uctievanie ikon, pričom sa odvolávali na Starý zákon (porov. Dt 5, 6-9), kde sám Boh zakázal vytvárať obrazy. Ikonoklasti chápali vytváranie a uctievanie obrazov ako modloslužbu. Obrancovia ikon sa zas odvolávali na skutočnosť Vtelenia Boha, ako to vo svojej Prvej obrannej reči vyjadril významný ikonodul prvého obdobia bojov, sv. Ján Damascénsky: „Je zrejmé, že keď sa niekto netelesný stane kvôli tebe človekom, môžeš si vytvoriť obraz jeho ľudskej podoby. Keď sa neviditeľný stane vďaka telu viditeľným, vtedy môžeš zachytiť jeho zjavnú podobu.“ V Starom zákone Židia nemohli zobrazovať podobu Boha, pretože túto podobu nepoznali. Až kresťania získali toto privilégium, keď im Boh poslala svojho Syna v tele podobnom nášmu (porov. Rim 8,3). Ikonoduli jednoznačne odmietali obvinenie z modloslužby. Veriaci sa totiž neklaňajú hmote obrazu, drevu, na ktorom je obraz namalovaný. Neklaňajú sa ani samotnej zobrazenej postave, ale prostredníctvom umeleckého vyobrazenia vzdávajú úctu živej osobe, ktorá je už oslávená v nebi. Obrancovia ikon sa často odvolávali na sv. Bazila Veľkého a na jeho výrok, ktorý vyslovil už v 4. storočí: „Úcta vzdávaná obrazu prechádza na vzor.“ Tu sa ukazuje mediálna funkcia ikony. Hmotná ikona je médiom, prostriedkom, ktorý má veriacemu, paradoxne, pomôcť oslobodiť sa pri modlitbe od zmyslového, hmotného sveta a v duchu sa tak pozdvihnúť k Bohu. Nezostáva sa teda pri ikone a pri jej umeleckej kráse, ale krása ikony má ulahčiť pozdvihnutie sa a zjednotenie sa s Krásou nadzmyslovou, s Krásou absolútnou. Už v prvom období ikonoklastických bojov sa zdôrazňovala posvätnosť

Modlitby matiek

ikony. Ján Damascénsky vo svojich Rečiach na obranu ikon rozvíja teóriu, podľa ktorej sú ikony zatienené milosťou Ducha Svätého. Sv. Ján píše: „Nakolko boli svätí za svojho života naplnení Duchom Svätým, potom milosť Ducha zotrúva bez pohnutia i po smrti ako v ich dušiach, tak v ich telách uložených v hrobkách. Prebýva dokonca i v ich podobizniach a ikonách, nie však čo do podstaty, ale na základe milosti a pôsobenia.“ Podľa Jána teda prostredníctvom ikon pôsobí milosť Božia. To je aj dôvodom toho, že niektoré ikony sú tzv. divotvorné – dejú sa pri nich zázraky.

Počas ikonoklastických bojov sa zreteľne ukázalo odlišné chápanie obrazu v cirkvi na východe a na západe. V diele zvanom Libri Carolini, ktoré bolo spísané franskými teológmi na žiadosť Karola Veľkého v roku 794, kresťanská cirkev na západe reagovala na ikonoklastickú krízu. Západní teológovia v tomto diele jasne vyjadrili svoje chápanie obrazu – jeho funkcia je čisto pedagogická, memoratívna a dekoratívna. Znamená to, že obraz je chápaný len ako prostriedok určený na vzdelávanie ľudu, na pripomenutie si života Krista a svätých a následné napodobňovanie ich príkladu veriacim ľuďom a na ozdobu chrámov, domov a iných priestorov. Západu bola cudzia náuka o pozdvihnutí sa do vyšších duchovných sfér prostredníctvom obrazu a viera v pôsobenie milosti Ducha Svätého cez obraz. Toto rôzne chápanie obrazu odkazuje jednak na odlišnosť západnej a východnej kultúry a tradície, no i na úžasnú hĺbku vnútorného prežívania viery u synov cirkvi na východe.

Presvedčenie o umeleckej a teologickej hĺbke i krásy ikony, viera v jej posvätnosť a v určitý tajomný, mystický rozmer, pretrúva v cirkevných spoločenstvách na východe dodnes. Svedčí o tom i výrok ruského prozaika našich čias, Alexandra Striževa: „Starobylú ikonu obkolesuje neviditeľný plameň, v ktorom horí, ale nezhára, ako ker na Sinaji.“

Zoznam použitej literatúry:

SV. JÁN DAMAŠSKÝ. Reči na obranu obrazů. Prel. Tomáš Mikulka. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2012. 153 s. ISBN 978-80-7465-017-8.

SENDER, E. 2011. Ikona – obraz Neviditeľného: Prvky teologie, estetiky a techniky. 1. vyd. Olomouc: Refugium Velehrad-Roma, 2011. 384 s. ISBN 978-80-7412-095-4.

STRIŽEV, A. N. 2010. Pravoslávna ikona – kánon a štýl I. K teologickej analýze obrazu. 1. vyd. Bratislava: Oto Németh, 2010. 313 s. ISBN 978-80-89277-32-2.

Stanislava Kustrová

Modlitby matiek sú krásnym stretnutím mám pri modlitbe, kde Ježiš zostáva verný svojmu prisľúbeniu: Kde sú dvaja, alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.

Zakladateľka Modlitby matiek (MM) Veronika Williams z Anglicka, pred niekoľkými rokmi pocítila túžbu modliť sa viac za svoje deti. V tom istom čase sa jej švagriná Sandra v noci zobudila na slová: modli sa za svoje deti. Pretože obidve sú katolíčky a za svoje deti sa modlili od počatia, nevedeli, čo Pán Boh od nich chce. Dohodli sa, že sa budú jeden mesiac spoločne modliť tretí desiatok radostného ruženca (ktorého si Panna v Betleheme porodila), aby spoznali Božiu vôľu. Za krátky čas stretli iné mamy, ktoré mali problémy so svojimi deťmi a vzniká prvá skupina MM. Veronika napísala o tejto modlitbe svojim známym a rodine a tak sa modlitby dostali do celého sveta.

Matky v spoločenstvách sa stretávajú raz do týždňa a modlia sa z knižočky MM. Prvých deväť krátkych modlitieb sa modlíme na každom stretnutí MM. Tieto sú osnovou našich stretnutí. Po nich môžeme mať chvíľku ticha, alebo pridáme modlitby nášho srdca tak, ako to cítime.

Začíname modlitbou k Duchu Svätému a prosíme, aby riadil naše stretnutie v láske Ježiša Krista. Nasleduje modlitba za ochranu: Drahý Ježiš, Ty vidíš až do hĺbky našich srdc a stretáš tam bolesť. Prichádzame k Tebe, aby sme Ti odovzdali svoje deti, lebo vieme, že Tebe patrí víťazstvo, preto Ti ďakujeme za ochranu. Potom chválime, vyznávame Boží majestát a zjednocujeme sa so všetkými skupinami matiek na celom svete. Pri čítaní Svätého písma sa učíme počúvať a vzájomne sa zdieľame. Nejde o štúdium Svätého Písma! Pokračujeme modlitbou vďakovania za materstvo. Vyvrcholenie modlitieb je vkladanie mien našich detí, napísaných na krúžkoch, do košíka k päte kríža: Pane Ježišu, predstavujeme pred Teba ako matky s prosbou, aby si požehnal naše deti a všetky deti celého sveta, sú pre nás vzácnym darom. Daj, aby sme vždy pamätali na to, že veľmi miluješ nás a naše deti a že nás povzbudzuješ, aby sme Ti predkladali svoje ťažkosti. Jedna po druhej prichádzame pred Ježiša na kríži a vkladáme deti do košíka. Uvedomujeme si, že Pán ich miluje a nám dal veľký prisľub: Proste a dostanete! Pri každom stretnutí odovzdávame aj našich kňazov, vkladáme ich do Ježišovho Srdca a prosíme pre nich o požehnanie a dary Ducha Svätého. Zakončíme

modlitbou Pána a ľubovoľnou modlitbou ako nás vedie Duch Svätý.

Spiritualitou MM je úplné odovzdanie sa do vôle Boha Otca. Máme tri zásady: neradíme, neohovárame a nevynášame. Neradíme si navzájom, ale všetky problémy predkladáme Pánu Ježišovi a prosíme o Jeho pohľad a svetlo. Každá z nás je jedinečná a pre každú mamu má Pán Ježiš originálny plán spásy. Preto to, čo bolo dobré pre jednu mamu, nemusí byť dobré pre inú mamu. Neohovárame - zbytočne nehovoríme o druhých ľuďoch a v pokore prijímame fakt, že všetko čo my vidíme, môže byť z Božieho pohľadu úplne iné. Nevynášame zo skupiniek to, s čím sa mamy zdôveria.

V našej farnosti sa modlíme od roku 2007. V súčasnosti máme dve skupinky. Na vytvorenie jednej skupinky stačia dve mamy, najviac však osem. Modlíme sa raz do týždňa, vždy v utorok po svätej omši.

MM sú súčasťou komunity Útecha, tak ako aj Modlitby otcov a Deti viery.

Raz za rok sa mamy stretávajú na celoslovenskom stretnutí vo Svite a každý štvrtok pripravujú vo svojich farnostiach, alebo skupinkách modlitbové trojdnie. Trojdnie je pozvanie z neba pripomenúť si každý štvrtok Veľkú noc a prežiť tento čas s Matkou Máriou. Trojdnie, to nie sú tri hodiny prežité v kostole, ale tri dni plné Božieho milosrdenstva. V tieto dni sa stretávajú mamy na celom svete a všetci sa modlíme za konkrétnu vec.

Prvý deň odprosujeme za svoj hriech, druhý deň požehnávame tých, ktorí ublížili nám a našim deťom. Nedela je deň chvál, je to príležitosť chváliť Pána a ďakovať mu za všetko, čo pre nás urobil. Práve cez tieto dni sa udejú veľké veci a mamy svedčia o sláve Boha, ako konal v ich životoch, koľko uzdravení prišlo do ich rodín. Ani jedna mama neodchádza z kostola naprázdno, odnáša si domov vo svojom srdci Boží pokoj, radosť a lásku.

Milé mamy, v týchto dňoch očakávame, že sa nám narodí Spasiteľ Ježiš Kristus. Modlitby matiek v predvianočnom období konajú pobožnosť deviatnika „Kto dá prístrešie Svätej rodine?“ Boli by sme radi, keby sa k nám pridalo čím viac rodín.

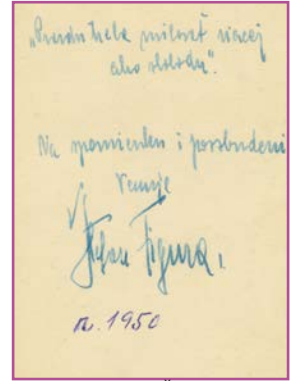
Ak by ste chceli vedieť viac, môžete sa v našej farnosti obrátiť na niektorú mamu z našej skupinky. Za všetky mamy v MM z našej farnosti vám prajeme a vyprosujeme požehnané Vianočné sviatky.

MM

Spomínajme a nezabúdajme

Štefan Figura

Štefan Figura

Nadväzujem na článok Oprava kríža vo výšnom parku, v treťom čísle časopisu Georgius.

Už ako mládež sme v pôstnom období chodievali spievať piesne, pomodliť sa. Stretávali sme sa v areáli kostola pri kríži, ktorý stál medzi sakristiou a nižným východom z kostola. Zaspievali sme pár pôstnych piesní, pomodlili sme sa. Potom sme vyšli na vyšný koniec ku zvonici, kde sme zopakovali spev a modlitby.

Písal sa rok 1950. Dňa 30. januára k nám prišiel profesor Štefan Figura. Pri jednom z našich stretnutí prišiel medzi nás. Pravdepodobne nás počul spievať z fary. Keď sme dospievali, povedal nám niekoľko povzbudzujúcich slov a požehnal nás. To sa opakovalo do konca pôstu. Zblížili sme sa. Bol s nami aj na výlete v kolibe pod Parichvostom. Bolo to na Nebozatie Panny Márie.

Ešte popoludní bol pohreb Tona Kunu, ktorý zahynul pri vojsku 11. 8. 1951 a po pohrebe sme vyrazili.

To, že sa venoval mládeži sa nepáčilo predstaviteľom vtedajšieho zriadenia, a tak ho museli odstrániť. Jedno popoludnie, keď si hral v kostole na organe, zobrali ho tak ako bol oblečený, len v bielej košeli, ani mu nedovolili ísť na faru. Bol zavretý v Močenku. Po prepustení pôsobil na Hutách, kde ho premohla ťažká choroba.

Pochovaný je v rodnej obci Čimhová.

Zanechal nám pesničku :

*Ach oravské vrchy, či ste osiralé,
vždy smutné Vás vidím, či z blízka či z diale,
ach oravské vrchy, obraz mojej duše,
jak smutné a bôľne je Vaše ovzdušie.
Často Vás pozerám v zármutku hlbokom,
opustený stojac so slzavým okom
a tíško načúvam, čo šelestí tráva,
čo smutného vraví, šepoce Orava.
A načúvam kú si, tichú pieseň v diali,
jak si holubienka, za holúbkom žiali,*

*pozerám na chmáry, ach žalosť veľiká,
mladosť moja mladosť, len tak uniká.
Vynoria sa hviezdy, smutne trblietajú,
akosi sútrpne na mňa pozerajú,
Ja hľadám tú svoju,
tu mi čosi vraví,
márne tvoje snahy, tá sa neobjaví.*

M. Moravčíková

Omša na Vápenici

Ako sa rok s rokom stretá, tak nám už prešlo dlhých sedem rokov od smrti vdp. farára Bohuslava Pikalu.

Pre starších a rovesníkov Bohuško, ktorý sa za svoj život chcel poďakovať pánu Bohu tým, že zariadil a investoval postavenie kaplnky zasvätenej Duchu Svätému a Sedembolestnej Panne Márii na bobroveckej Vápenici. Tam slúžieval aj sv. omše na Ducha a Sedembolestnú.

Po jeho smrti sa prestali sv. omše slúžiť, a tak sa na kaplnku akoby pozabudlo. Zastavili sa tam náhodní turisti, ale i naši veriaci, aby sa poďakovali pánu Bohu i Panne Márii a poprosili o pomoc pri riešení svojich osobných problémov.

Týmto chcem veľmi poďakovať nášmu vdp. farárovi Michalovi Marlungovi, že pri príležitosti Roku Sedembolestnej Panny Márie nám dal odslúžením sv. omše vieru v možnosť pokračovať v slávení sv. omší v kaplnke.

Veriaci sa pred sv. omšou pomodlili krížovou cestu, a potom pán farár slúžil sv. omšu, na ktorej sa zúčastnilo niekoľko desiatok ľudí, veriacich, či náhodne okoloidúcich. Za krásny a v milosti prežitý čas chcem poďakovať všetkým prítomným, ale aj tým, ktorí ku kaplnke chodievajú a nemohli sa zúčastniť slúženia sv. omše, ale v mysli a modlitbe tam prítomní boli.

Zároveň prosím o modlitby všetkých, ktorým na kaplnke záleží, aby sa doriešili záležitosti okolo nej.

Jozef

foto: Martin Rusina

Biskupská vizitácia

foto: Peter Volaj

25. septembra 2014 sa v našej farnosti uskutočnila biskupská vizitácia.

Do našej farnosti prišiel diecézny biskup Štefan Sečka. Na faru prišiel presne naobed.

Po krátkom privítaní navštívil našu základnú školu. Žiaci mu pripravili kultúrny program.

Po programe mali možnosť sa s ním porozprávať a tí, ktorí boli na stretnutí, dostali na pamiatku obrázok s modlitbou za biskupa. Potom sa stretol s vedením školy a niektorými učiteľmi.

O niečo neskôr navštívil chorých našej farnosti. O 14.30 sa stretol so starostom a obecným zastupiteľstvom, potom s členmi Katolíckej jednoty a ostatných spolkov v zasadačke obecného úradu. Pred sv. omšou sa porozprával s členmi pastoračnej a hospodárskej rady na fare.

O 17.00 hodine slávil vo farskom kostole sv. omšu. Pri nej nám vysvetlil, čo je zmyslom biskupskej vizitácie. Po nej sa porozprával s ostatnými veriacimi našej farnosti.

Zmyslom tejto kánonickej vizitácie je zo strany biskupa potreba spoznať celkový život farnosti (duchovný, mravný, kultúrny i materiálny), aby následne mohol poslúžiť farárovi i farníkom otcovskou radou kvôli zdokonaleniu vymenovaných oblastí života.

Pokiaľ farnosť (ako komunita veriacich v Krista pod vedením farára) funguje v týchto oblastiach optimálne, je schopná pomôcť svojim členom, aby mohli ľahšie dosiahnuť spásu. Večná spása človeka je totižto jediným motívom existencie farnosti, ale aj existencie celej Ježišovej Katolíckej cirkvi.

redakcia

Púť ružencových bratstiev

Šaštín, 4.10.2014

„Vitajte v dome nebeskej Matky,“ čítam na le-táčiku, ktorý sme dostali pri vstupe do baziliky „tu je jej príbytok a vďaka tomu, že na Vašej slovenskej zemi stojí dom Božej matky, nik z Vás nie je bez domova. Sem môže prísť každý a môže sa cítiť ako v matkinom dome“ (citát sv. Jána Pavla II. z 1. júla 1995).

Aj my, pútnici farností Bobrovec, Pavlova Ves, Važec a Východná, celkom 48 farníkov, ktorých sprevádzali traja kňazi, sme 4. októbra šťastlivo doputovali k našej patrónke. Hneď po základných informáciách o priebehu púte sme plní očakávania, niektorí po prvýkrát, vstúpili do nádhernej svätej, zvonku pôsobivo majestátnej.

Do vnútra baziliky sme sa pre veľký počet pútnikov, ktorých zverejnený odhad na ten deň bol cca 3000, dostali len na jej začiatok. V poradí ôsma púť ružencových bratstiev začala o 9,00 hod. privítaním, ktoré sme však nestihli :), no hneď po príchode sme sa započúvali do pôsobivej prednášky fr. Šimona Tyrola, OP na tému „Obetovanie v chráme“. Nasledovala krátka prestávka, cez ktorú niekto bufetil, iný nakupoval, alebo ostal meditovať, resp. si išiel pozrieť z bližšieho hlavný oltár so Sedembolestnou, keďže v chráme sa trochu uvoľnilo. Modlitbu koruny Panny Márie, ktorou program pokračoval, sme sa niektorí z nás modlili po prvý krát. Po obnove sľubov a zverením ružencových bratstiev Pannu Máriu program pokračoval krátkou prestávkou, v ktorej vystúpila hudobná skupina a svojím spevom obohatila program. Nasledovala modlitba posvätného ruženca s meditáciami a vyvrcholením púte bola sv. omša, ktorú slávil otec biskup Jozef Halko. V homílii sa zameral na Pannu Máriu, ruženec a modlitbu tak potrebnú denne pre každého z nás. Po skončení sv. omše a slávnostnom požehnaní, sme ešte krátky čas pobudli na nádvorí baziliky, kde sme sa spoločne odfotili a počkali na autobus, ktorý nás bezpečne doviezol pred farský kostol, kde sme púť začali i dokončili. Aj keď trochu unavení, ale najmä plný dojem, radosti a povzbudení. A veď o to nám išlo. Osláviť našu Sedembolestnú matku, ktorú pekne vystihla sv. Terezka, keď povedala, že „...istotne všetci vedia, že Panna Mária je kráľovná neba i zeme, ale ona je viac matkou ako kráľovnou, a to je pre nás dobre“.

Mária, matka naša, pomáhaj svojim deťom.

Štefan

foto: Štefan

Rok Sedembolestnej Panny Márie, ktorý od 1. 1. do 31. 12. 2014 ustanovila Konferencia biskupov Slovenska, oživil úctu k našej národnej patrónke.

Z tejto príležitosti sa uskutočňujú púte do Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne, v dome nebeskej matky, ako sa vyslovil svätý Ján Pavol II. 1. júla 1995: „Tu je jej príbytok a vďaka tomu, že na našej slovenskej zemi stojí dom Božej Matky, nik z Vás nie je bez domova.“

Dňa 4. októbra 2014 sa uskutočnila na Slovensku púť ružencových bratstiev. Tejto púte sa zúčastnilo aj ružencové spoločenstvo z našej farnosti s počtom 20 členov spolu s členkami ružencového spoločenstva z farnosti Važec, Východná, Hybe a Lipt. Hrádok.

Púť sme uskutočnili autobusom do Šaštína, na ktorej nás sprevádzali duchovní otcovia z Važca, Hýb a Vdp. Jaroslav Kmeť. Veľká vďaka patrí nášmu duchovnému otcovi Michalovi Marlungovi za jej zorganizovanie.

Bol nás aj vypravadiť do autobusu a pred odchodom nás v autobuse požehnal.

Po príchode do baziliky sme si vypočuli poučenie o tajomstvách ruženca, najmä o 4. tajomstve radostného ruženca a vôbec o dôležitosti modlitby svätého ruženca. I keď táto modlitba si vyžaduje viac času, je to nádherná modlitba, ako reťaz, ktorá spája človeka s Bohom, dáva nám šancu poznať celý Ježišov život spolu s Pannou Máriou. Utiekajme sa k našej nebeskej matke a dôverujme jej, pretože ona nás chráni a sprevádza na každom kroku. Keď sa modlíme ruženec, zjednocujeme sa so všetkými kresťanmi na celom svete, ktorí pozdvihujú svoj hlas k Otcovi a Márii. Je krásne, keď sa v našich spoločenstvách modlíme ruženec.

Mnohí ľudia hovoria: „Nemáme čas, aby sme

sa pomodlili celý ruženec. Namiesto celého ruženca snažme sa pomodliť aspoň jeden desiatok, a to aj v rodinách každý deň. Ruženec je prostriedok, ktorý udrží vieru v našich rodinách. Sme Bohu vďační za to, že nám dal do rúk tento nástroj, taký mocný proti Zlému. Zlý sa skutočne Panny Márie bojí, má strach. Po tomto veľmi vzácnom poučení sme sa ďalej zúčastnili modlitby Koruna Panny Márie a pomodlili sme sa fatimský radostný ruženec s rozjímaním.

Potom nasledovala slávnostná sv. omša k Sedembolestnej Panne Márii, ktorú celebroidal pomocný bratislavský biskup Mons. Jozef Halko spolu s veľkým počtom prítomných kňazov.

Vypočuli sme si od neho veľmi poučnú homíliu o úcte k Panne Márii. O dôležitosti modlitby svätého ruženca v rodine, v ktorej má prevládať obeta a láska.

Mesiac október je mesiacom Ružencovej Panny Márie. Preukážme jej svoju lásku modlitbou posvätného ruženca v našich rodinách, vo farských spoločenstvách a prosme ju o pomoc.

Púť bola pre nás veľmi poučná a veľmi ďakujeme za jej uskutočnenie duchovným otcom, ktorí boli s nami, za ich milé poučenie aj v autobuse.

Vrátili sme sa šťastne, plní optimizmu o 19.30 hod. do Bobrovca .

M.F. členka ružencového spoločenstva

foto: Štefan

V Roku Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska sme putovali do šaštínskej baziliky. V sobotu 4. októbra 2014 sme sa v autobuse stretli veriaci z farnosti Liptovská Teplička, Važec, Východná, Hybe, Liptovský Hrádok, Liptovský Mikuláš a Bobrovec. Spojila nás v poradí 8. púť Ružencových bratstiev v Šaštíne. Bohu vďaka, že sme v tú sobotu mohli putovať k Márii a jej Synovi a nášmu Pánovi. Vďaka aj veriacim za ochotu byť v ten deň pútnikmi. V Šaštíne sme

mali pripravený program. Bola to reholným spoločenstvom dominikánov pripravená duchovná obnova na tému Obetovanie v chráme.

Do Šaštína som putoval prvý raz. Nebol som jediný. Takých nás bola väčšina. Každý z nás už bol na pútnických miestach. Podľa bydliska, regiónu či diecézy. Aj na základe obľúbenosti či dostupnosti, alebo ako v našom prípade aktuálnosti.

Aj môj pohľad na uskutočnenú púť, bude pohľadom pútnika, ktorý sa stal kňazom. Poznám mnohé slovenské pútnické chrámy, ale aj kostoly zasvätené Božej Matke v zahraničí. Putovať po prvý raz na konkrétne miesto je zaujímavé pre novosť miesta, charakteristickou stavbou chrámu a prostredia. Záležitosti vnútra, teda duše, sú vždy nové a zároveň staré. Stále aktuálne z Božej strany a aktualizované pokánim a úmyslom kresťana. Púť k Sedembolestnej bola pre mňa čímisi zvláštnym. Nevieť to vysvetliť. Doteraz navštívené pútnické miesta som akoby ľahšie „akceptoval“. Pri prvom pohľade na oltár v šaštínskej bazilike dominoval kríž. Bol bez Krista. Mŕtve telo Pána Ježiša po zložení z kríža držala v lone jeho matka Mária. V bazilike na Mariánskej hore v Levoči na oltári je Panna Mária znázornená s otvorenou náručou z očakávaného stretnutia s príbuznou Alžbetou, ktorú navštívila v Ain Karim. Najčastejšie na hlavných oltároch je Mária znázornená s dieťaťom Ježišom v náručí. Závisí to od konkrétneho tajomstva života. Počas svätého prijímania som v hlavnom vchode do kostola od oltára videl kríž s Ježišom postavený vonku pred bazilikou. Nič mimoriadne. Ale predsa: Mariánska úcta je predovšetkým zameraná na Krista. Toto je veta na pamätanie si, ktorou som neobjavil nič nové. Len sa potvrdila a zvýraznila pravda. Neurobil som krok, len som sa posunul na podeste. Vždy keď do mariánskych svätýň vedú moje kroky, vnímam to per Mariam - skrze Máriu. Nie Mária je dôležitá na pútnických miestach. Ale Ježiš Kristus, jej syn. „... so Synom svojim nás zmier, k Synovi svojmu nás porúčaj a k Synovi svojmu nás prived', ó sladká Panna Mária..“ tak sme sa niekedy modlili. Nech si tie slová pamätáme tiež. Potom „per Mariam“ nestačia a doplníme ich o dôležité „ad Jesum“ - k Ježišovi.

V jednom autobuse sme sa viedli veriaci zo siedmich (historicky) liptovských farností. Naplnili sme tak do písmena slová piesne Len chcieť/Vždyť víš. Michal Tučný spieva túto pieseň s Alanom Mikušekom a slovenský interpret spieva: „všetky rieky sa niekde spájajú, aj medzi nami

to tak má byť....“ Skutočne, tak ako sa Biely Váh vlieva do Čierneho Váhu powyše Kráľovej Lehoty, aj my sme sa spojili. Rieka po sútoku Bieleho a Čierneho Váhu pokračuje a je pomenovaná jednoslovným názvom Váh a ústí do Dunaja, aj my sme putovali takmer celým Považím do nášho cieľa, do Šaštína. Okrem hlbokého duchovného zážitku sa nám pútnikom naskytl pekný pohľad na skoro polovicu nášho krásneho Slovenska.

Do Šaštína pútnici niesli svoje trápenia a v hlbokej viere sa obrátili na svoju Matku o pomoc. Ona nikdy nenechala bez pomoci ľudí čo ju úprimne prosili aj modlitbou ruženca.

Toto vyjadril katolícky kňaz Jozef Dragoš - Alžbetínčan v básni Môj ruženec.

*Je so mnou v radosť za slniečka jasu,
teší ma v útrapách, bôľom dáva krásu.
v boji zo zlom sveta on ma posilňuje,
z únavy dvíha ma, k dobru povzbudzuje.*

Stanislav Misál, Východná

Janko Silan, s nádejou hľadiaci

foto: redakcia

Dňa 21.10.2014 sme sa ja, Patrícia Jarošová a Terezka Buntová zúčastnili kresťansko - literárnej súťaže s názvom Janko Silan, s nádejou hľadiaci.

Pán farár nám požičal knihu, z ktorej sme si vybrali básne a naučili sa ich naspamäť. Deň pred súťažou nám naša bobrovecká poetka Anka Ondrejková pomohla so správnou intonáciou, výslovnosťou a celým prednesom náučených básní. V utorok sme okolo obeda vyrazili s pánom farárom do Námestova na Orave.

Súťaž začala príhovorom metodika, spoločnou modlitbou a uvítaním poroty.

Vylosovali sme si poradové čísla a recitačná súťaž mohla začať. Terka vystúpila prvá a ja som bola v poradí ako štvrtá.

Po pätnástom recitujúcom sme mali prestávku.

Po prestávke pokračovala súťaž v prednese prózy. Po krátkej porade poroty nasledovalo vyhodnotenie súťaže. Terezka skončila na šiestom mieste, mne sa ušlo štvrté. Boli sme veľmi spokojné. Takýto úspech sme ani nečakali.

Na záver sme Pánu Bohu poďakovali spoločnou modlitbou za vydarenú súťaž.

S opadnutou trémou a s dobrou náladou sme sa vo večerných hodinách vrátili domov.

Patrícia Jarošová

Misionári v Bobrovci

foto: redakcia

V stredu 22. októbra 2014 sme vnašej farnosti mali milú návštevu. Prišli k nám misionári zo Spoločnosti Ježišovej spolu s Cestou domov. Sv. omšu slávil spolu s nami Dp. Martin Halčák. Pri sv. omši nám porozprával o potrebe misií. Po sv. omši venoval svoj čas prednáške, v ktorej nám priblížil život v ich misii. Spolu s ním prišli k nám aj misionárky Ivetka Jankulárová a Lenka Rábarová. Obe pracujú v neziskovej organizácii Cesta domov.

Aj ony sa nám prihovrili pár slovami, porozprávali o misii, v ktorej momentálne účinkujú.

Ich cieľom je: "Pomáhame indickým deťom z najnižšej kasty v ich vzdelávaní, ktoré je pre nich kľúčom k zmene života. Sú to väčšinou deti negramotných rodičov.

Pomáhame tým, ktorí si sami nedokážu pomôcť. Pomáhame tam, kde nie je ochotný pomôcť nik iný. Vzdelanie pomáha deťom nedotknutelných vymaniť sa z pretrvávajúceho kastovníckeho systému a tak zvýšiť svoje šance v živote a žiť dôstojný život."

Misionári, ďakujeme za návštevu a sprevádzame Vás modlitbami.

redakcia

Práce v Kostole všetkých svätých

15 rokov papierovania a komunikácie s pamiatkovým úradom nepriniesli pre kostol v trstenom nič iné, iba výdaje a nekonečnú byrokraciu. Statické posudky, geologický a geofyzikálny prieskum podlažia by už dávno pokryli jeho kompletnú opravu.

Počas rokov 2008 a 2009 sme žiadali o grant z Ministerstva kultúry na výmenu dreveného šindľa, ale neuspeli sme. Situácia bola neúnosná. Do kostola zatekalo, hrozilo zrútenie krovu a financie na opravu neboli. Preto bol obci Trstené odpredaný kultúrny dom a v rámci trojstrannej zmluvy bol na kostole vymenený drevený šindel, ktorý financoval obecný úrad. Obec spláca za odpredaj kultúrneho domu zazmluvnenú čiastku do roku 2015.

Obecný úrad Trstené zabezpečil firmu Hadaro, s.r.o., pána R. Halušku a financie na výmenu šindľa. V neskorých jesenných mesiacoch bol šindel vymenený. Čakáme však štvrtý roky kedy firma šindel naimpregnuje. Podľa nariadenia Krajského pamiatkového úradu v Žiline, ktorým sa mala firma riadiť pri výmene šindľa, mal byť šindel naimpregnovaný ešte pred jeho položením na strechu. Aby táto investícia a vynaložená práca nebola zbytočné, a aby sme predĺžili životnosť šindľa, v jarňých mesiacoch zabezpečíme jeho impregnáciu z vlastných zdrojov.

V tomto roku firma Miroslava Bubniaka Envicon, s.r.o. previedla práce na krove kostola. Pod pôvodným krovom vznikol druhý, staticky zabezpečujúci krov. Jeho účelom je zvýšenie tuhosti krovu, s previazaním so sústavou stropných trávov a s priznaním drevených prvkov konštrukcie krovu. Povala z došteného podhľadu bola odstránená a tým sa zväčšil vnútorný priestor. Všetky nové drevené prvky boli impregnačne ošetrené a opracované. Predpokladáme, že v období vzniku kostola bol strop v rovnakom prevedení ako po terajšej obnove.

Vymenili sa elektrické rozvody a zabezpečilo osvetlenie v kostole. Obetavý farník z Trsteného kostol vymaloval a opravil opadanú omietku na obvodových stenách. Ochetní farníci pred odpustovou slávnosťou kostol upratali a vyzdobili, pripravili nové čalúnenie na laviciach.

V nasledujúcom období plánujeme vymalovať kostol zvonku, naimpregnovať šindel, dokončiť výmenu oplotenia a vybudovať chodník, pre lepší prístup do kostola.

Ďakujeme Všetkým dobrodincom za pomoc pri obnove kostola.

fotografie: redakcia

Koncert Duo Sanctus

„Kto chce pochopiť hudbu, nepotrebuje ani tak sluch, ako srdce.“ (Titus Livius)

O tom, že hudba je univerzálnym jazykom, sme sa opäť presvedčili pri milej návšteve ruských umelcov v našom farskom kostole 29. októbra 2014. Duo Sanctus tvoril klavirista a člen Zväzu hudobných skladateľov Ruska, Nikolaj Polubojarov a speváčka Tatiana Rubinska. O kvalite umelcov svedčí, že obaja sú absolventmi Moskovského štátneho konzervatória P. I. Čajkovského, druhého najstaršieho ruského konzervatória po konzervatóriu v St. Petersburgu (pozn. - výraz konzervatórium na Slovensku označuje strednú školu s výukou hudby alebo dramatického umenia, tu značí vysokú školu). Obe konzervatória patria k vedúcim hudobným univerzitám v Rusku a k najprestížnejším vo svete. Čajkovský, ktorého meno nesie škola od r. 1940, tu bol profesorom hudobnej teórie a harmónie od otvorenia konzervatória až do r. 1878.

Nikolaj a Tatiana sprevádzali celú svätú omšu. Štandardné časti omše, ktoré zazneli ako spev s klávesovým doprovodom, skomponoval samotný Nikolaj. Medzi ostatnými spevmi počas sv. omše sme si vypočuli precitene interpretované rôzne verzie „Ave Maria“ od známych svetových skladateľov i Mozartove nestarnúce „Ave verum corpus“. Po sv. omši nás umelci potešili koncertom klasickej hudby, na ktorom prezentovali árie a klavírne skladby od významných ruských a európskych hudobných skladateľov. Pri hlasovom fonde, aký predviedla Tatiana a pri šikovných a rýchlych prstoch klaviristu Nikolaja ne jeden poslucháč zatajil dych... Koncert bol naozaj plný silných emocionálnych momentov.

S Nikolajom a Tatianou sme po koncerte strávili príjemné posedenie pri večeri, kde sme sa dozvedeli viac o ich práci a koncertovaní. Po-

niektorí oprášili svoje dávno nepoužívané vedomosti z ruského jazyka, no Nikolaj Slovensko navštevuje už dlhšiu dobu, takže s jeho „poslovenštenou ruštinou“ sme si dokázali navzájom porozumieť aj bez znalostí jeho rodnej reči.

Tatiana vyučuje spev na Moskovskom konzervatóriu, vystupuje na koncertoch v domovine aj v zahraničí a Nikolaj okrem koncertovania pripravuje v tomto období na prijímacie skúšky klaviristu, ktorý má záujem študovať na Moskovskom konzervatóriu. Veľmi sa mu páči slovenská príroda, a aj preto sa sem rád vracia. Svojimi umeleckými návštevami potešil už mnoho farností v rôznych častiach krajiny a v koncertovaní po slovenských kostoloch plánuje pokračovať aj v budúcnosti. Hoci sám patí k pravoslávnej cirkvi, rád interpretuje hudbu v prostredí našich chrámov, pretože sa mu páči liturgia a slávenie sv. omše v rímskokatolíckom obrade.

Chváľte Pána v jeho svätyni,
 chváľte ho na jeho vznešenej oblohe.
 Chváľte ho za jeho činy mohutné,
 chváľte ho za jeho nesmiernu velebnosť.
 Chváľte ho zvukom poľnice,
 chváľte ho harfou a gitarou.
 Chváľte ho bubnom a tancom,
 chváľte ho lýrou a flautou.
 Chváľte ho ľubozvučnými cimbalmi,
 chváľte ho jasavými cimbalmi;
 všetko, čo dýcha, nech chváli Pána.
 (Ž 150)

Je krásne chváliť Pána hudbou, a naopak, lúbezná hudba privádza ducha bližšie k nebu. Ďakujeme teda našim hosťom za príjemné umelecké osvieženie bežného farského života v Bobrovci. Nie je vylúčené, že niekto z nás v budúcnosti ešte narazí na Nikolaja (možno spolu s Tatianou) pri jeho koncertných potulkách po Slovensku.

M. L.

fotografie: redakcia

Vinšujem, vinšujem, na šťastie, na zdravie, na toto Božie narodenie,
 ten starý rok prežiť, nového sa dožiť,
 hojnejšieho pokojnejšieho.
 Od Boha lásku, sto zlatých do mieška, plný dvor statku
 a po smrti kráľovstvo nebeské.
Vinš zo severného Slovenska
 redakcia